

Můj svět Tereza Ranná

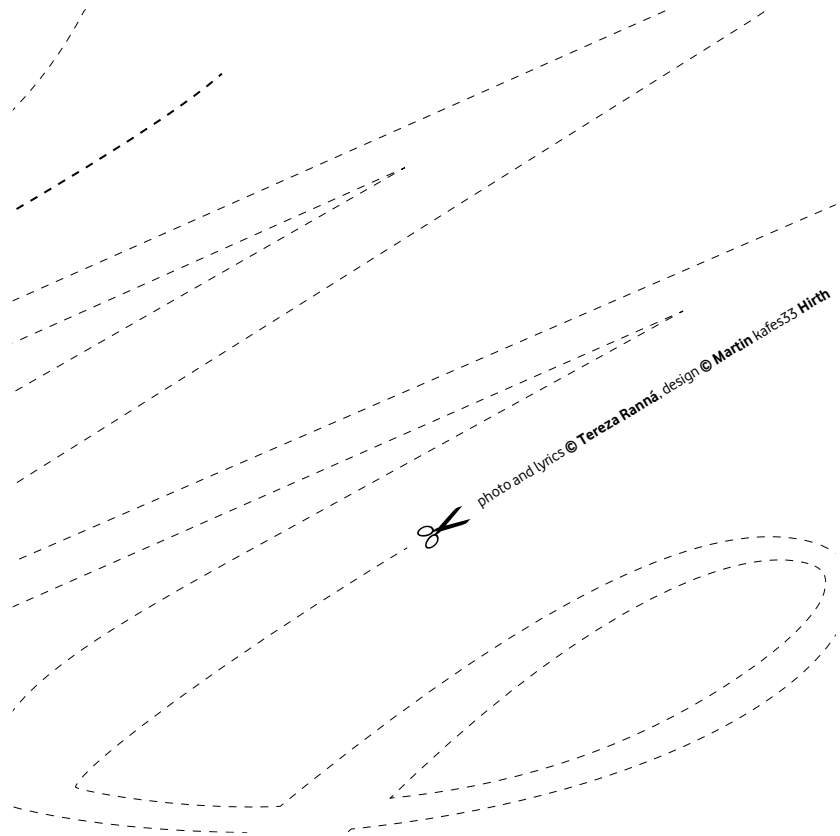
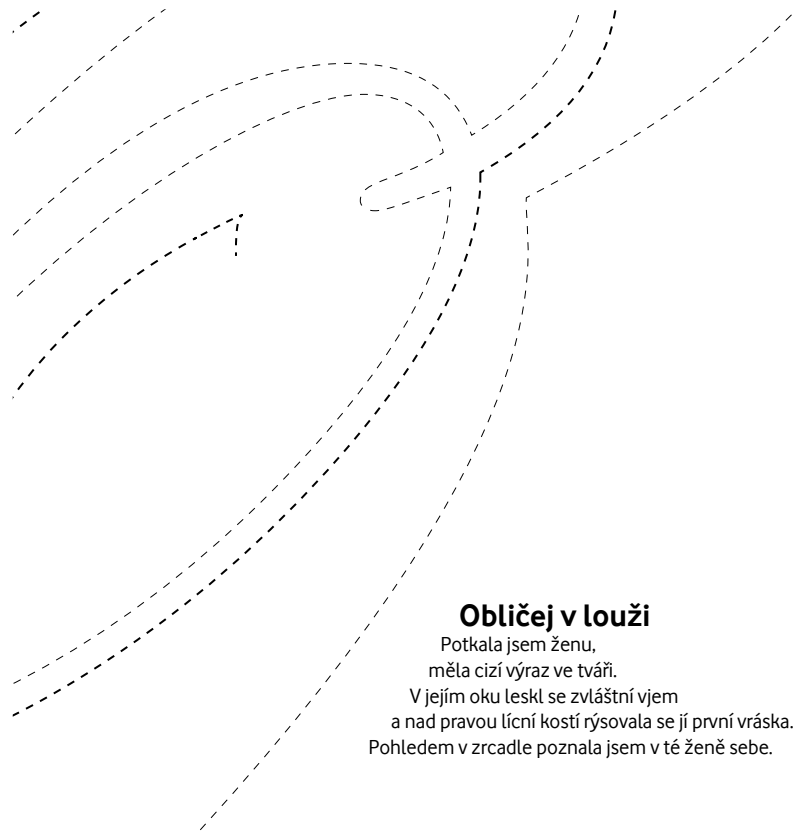

photo and lyrics © Tereza Ranná, design © Martin Kafes33 Hirth

Obličej v louži

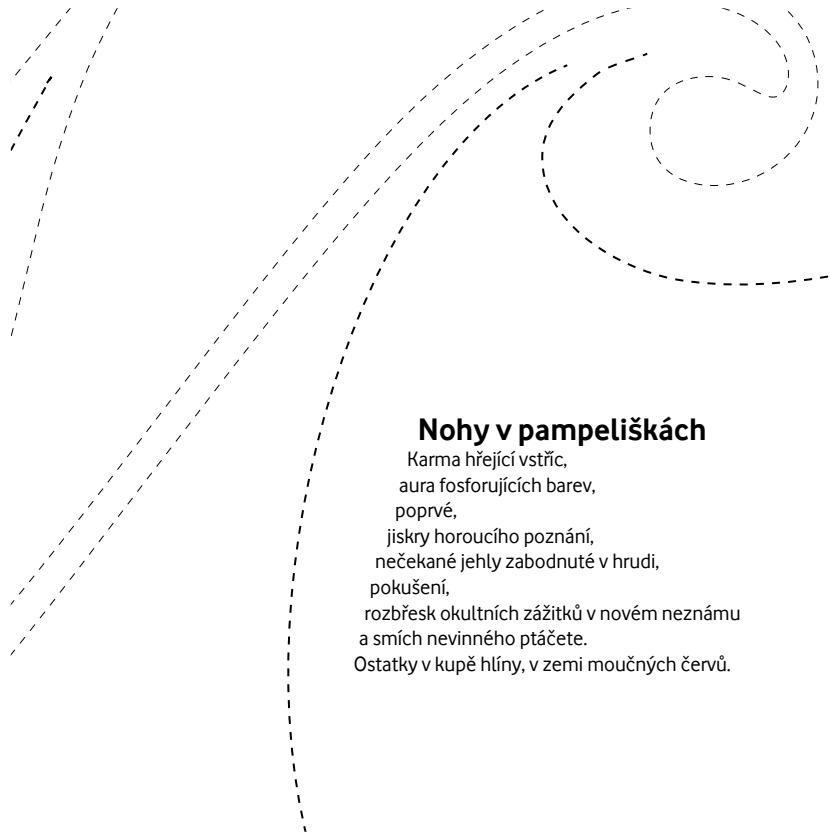
Potkala jsem ženu,
měla cizí výraz ve tváři.
V jejím oku leskl se zvláštní vjem
a nad pravou lícní kostí rýsovala se jí první vráska.
Pohledem v zrcadle poznala jsem v té ženě sebe.

Popelnice

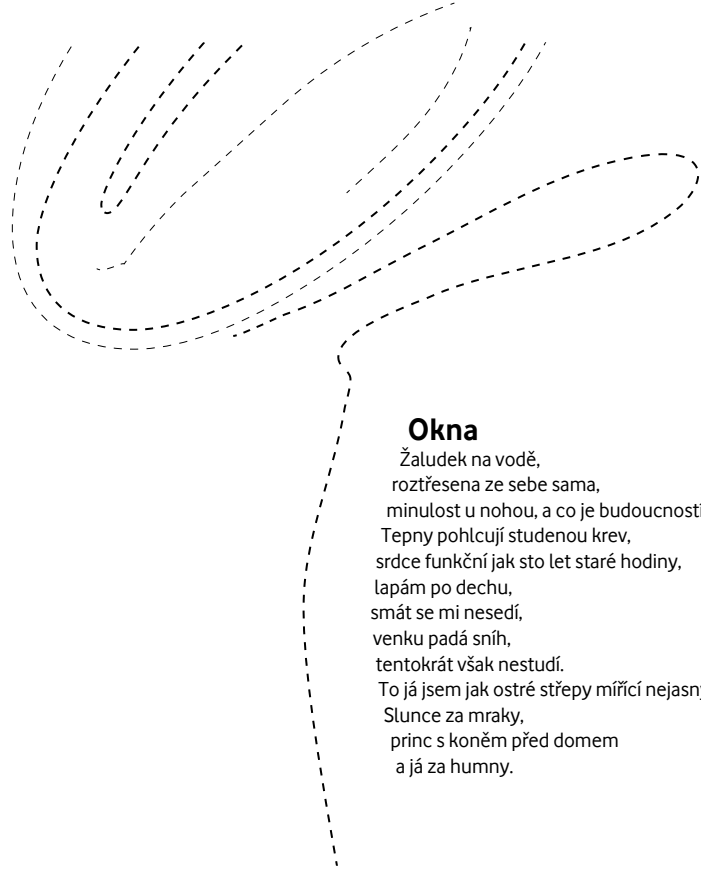
Oči vidí tmu,
srdce cítí chlad,
ruce mávnou do prázdna,
nohy šlápnu do lejna,
nos čuchá smrad,
plíce lapají po vzduchu,
prsty se chvějí,
krev v žilách ztuhlá,
ústa vyschlá žízní,
mozek nefunkční.
Na pokraji smrti celé tělo,
se v silné bouři nezdolatelně chvělo.

Nohy v pampeliškách

Karma hřející vstříc,
aura fosforujících barev,
poprvé,
jiskry horoucího poznání,
nečekané jehly zabodnuté v hrudi,
pokušení,
rozbřesk okultních zážitků v novém neznámu
a smích nevinného ptáčete.
Ostatky v kupě hlíny, v zemi moučných červů.

Okna

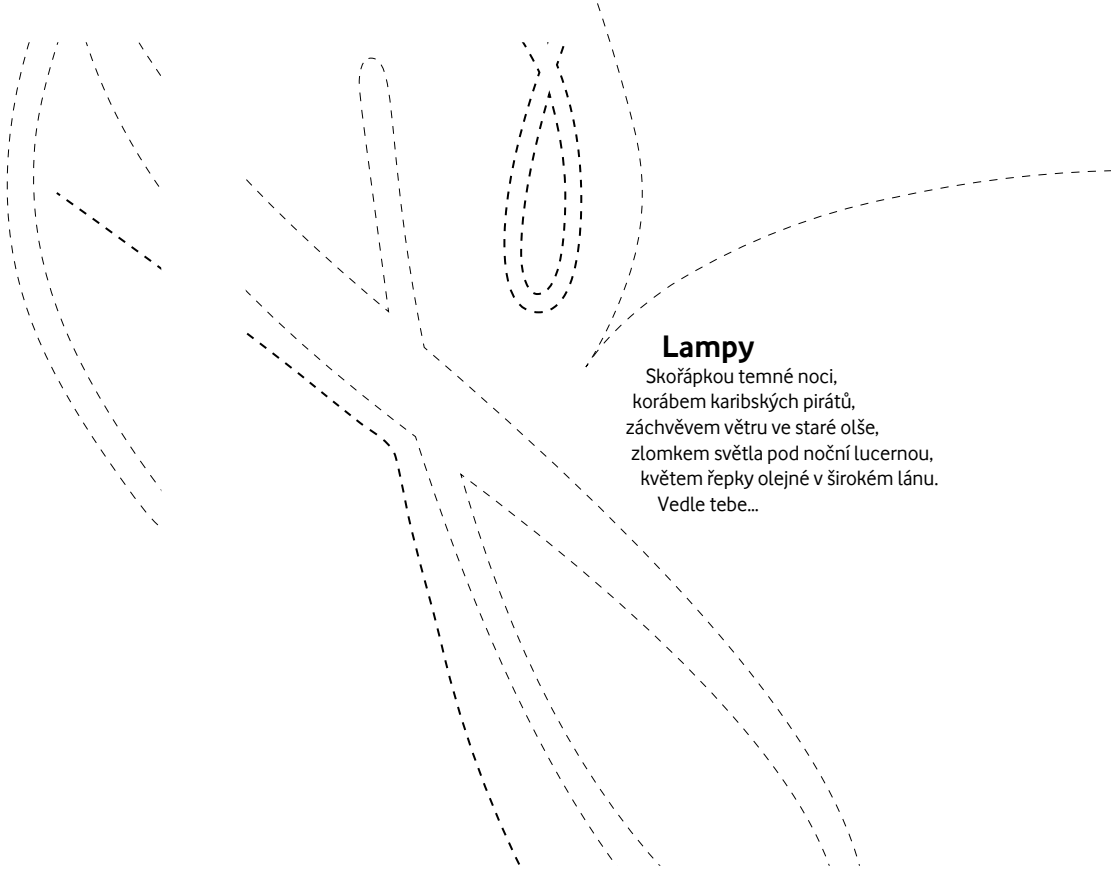
Žaludek na vodě,
roztřesena ze sebe sama,
minulost u nohou, a co je budoucnost?
Tepny pohlcují studenou krev,
srdce funkční jak sto let staré hodiny,
lapám po dechu,
smát se mi neseď,
venku padá sníh,
tentokrát však nestudí.
To já jsem jak ostré střepy mířící nejasným směrem.
Slunce za mraky,
princ s koněm před domem
a já za humny.

Osvětím

Míjím dlažební kostku po dlažební kostce,
v hlavě vyžráno,
bez specifického pocitu,
předkládám pravou nohu před levou.

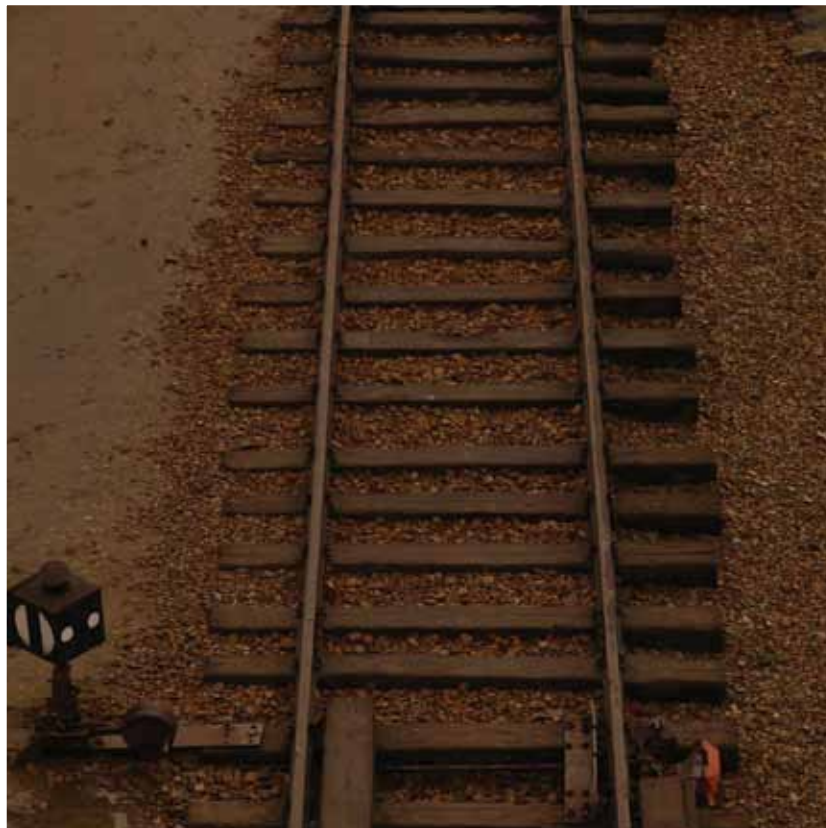
Lampy

Skorápkou temné noci,
korábem karibských pirátů,
záchvěvem větru ve staré olše,
zlomkem světla pod noční lucernou,
květem řepky olejně v širokém lánu.
Vedle tebe...

Koleje

Na konci cesty,
ve víru letních výletů,
na konci cesty,
ve vagónu prvních citů,
vedle sebe,
v ráji prvních zážitků,
na kolejích běžících nejasným směrem.

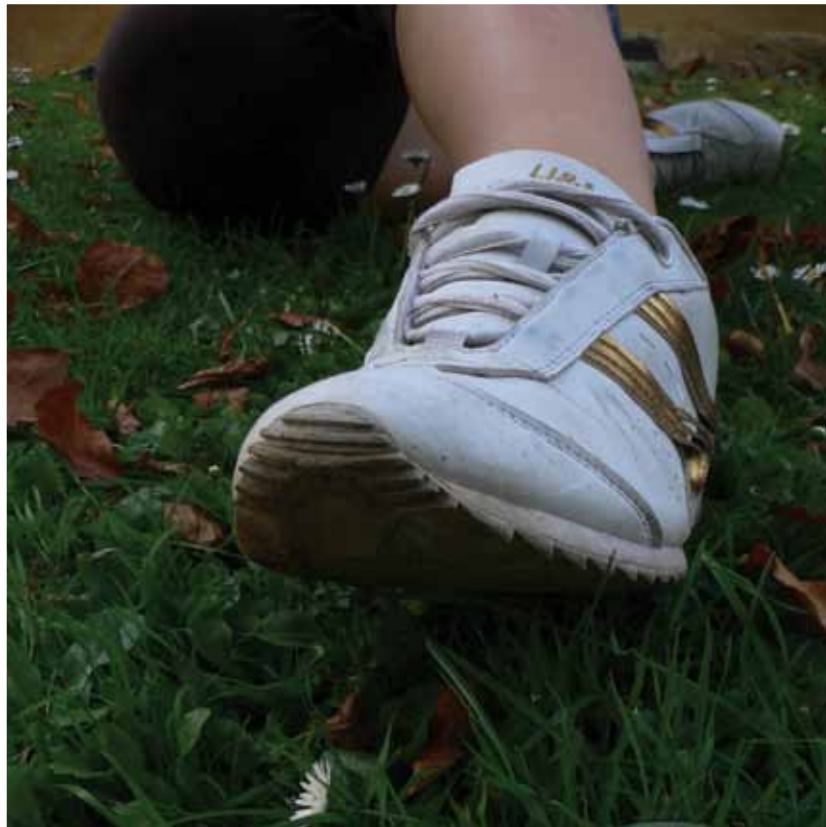
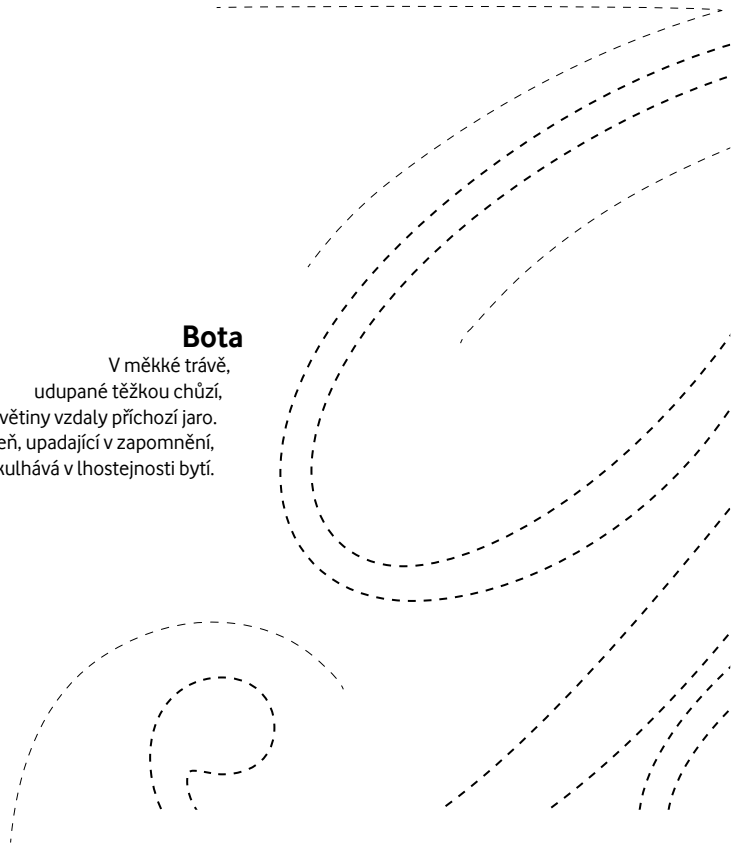

Boty na pláži

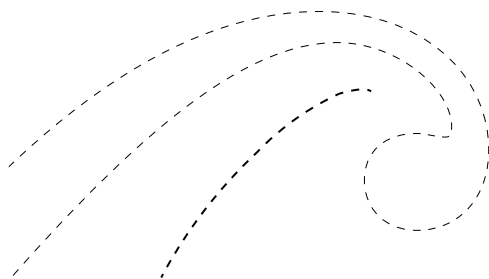
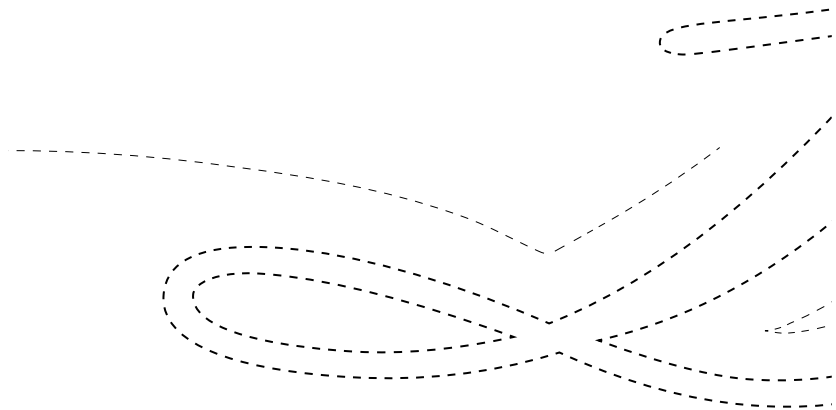
V peřejích bělostných vln,
na průzračném azuru,
u skalnatých útesů,
opuštěné zátoky rozsluněných kamenů,
šum bouřící vody
a křídla kroužících racků.

Bota
V měkké trávě,
udupané těžkou chůzí,
zvadlé květiny vzdaly příchodzí jaro.
Zeleň, upadající v zapomnění,
pokulhává v lhostejnosti bytí.

Listí

Ve větru tančíc,

každý sám,

lehkým vánkem popohnán.

V barvách živých scénérií,

ve výškách staletých stromů,

něžně, rytmicky tančící,

každý sám.

Muchomůrka

Skláním a zvedám svůj trup,
oči kmitají po předmětech ladících v přírodních barvách.
Utápím myšlenky v hlubokém zapomnění,
bloudíc mezi vzrostlými stromy.
Padám na znak jako do měkkých peřin,
pohled vstříc nebi, které zakrývají koruny bříz.
Houby nerostou...

Listí na schodech

Spadlé listí hladí má chodidla,
obličej orosený dešťovou vodou oplývá
důsledky po paprscích slunce.
Vlasy protkané zlomenými větývkami,
motám si jednotlivé prameny kolem prstu.

